

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δο 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Δρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται:
Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθήνας

Η ΗΠΕΙΡΟΣ

Ἡ δουλία τοῦ κ. Καζάζη. — Ἡ ἐλλειψὶς ἐνεργείας. — Αἱ προπαγάνδαι καὶ τὸ ἔργον αὐτῶν. — Ἡ ἐλ. Κυβέρνησις. — Ὁ ἰταλικὸς λαὸς καὶ ἡ κυβερνήσις του.

Ὁ πρόεδρος τοῦ «Ἑλληνισμοῦ» κ. Καζάζης διὰ νέας σειρὰς τῶν Ἡπειρωτικῶν διαλέξεών του, ὧν ἑκαθὺν ἐποιήσατο τὴν Κυριακὴν ἐν τῇ γενομένῃ κόσμου αἰθούσῃ τῆς Ἐταιρίας τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ, ἕνα προτίθεσται σκοπόν, τὴν διαφώτισιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ περὶ τῆς κινδυνεύουσας Ἡπείρου. Ἐν περιλήψει δὲ ὁ ρήτωρ εἶπε τὰ ἀκόλουθα.

Ἡ Ἡπείρος εὐρίσκεται εἰς τὴν αὐτὴν σημείον κινδύνου ὅπως καὶ ἡ Μακεδονία, οὐδὲ κινδυνεύει πύττης ὀλιγώτερον. Ξένοι προπαγάνδαι διχάζουσι τὰ σπλάγγνα τῆς ἐλληνικωτάτης παύτης χώρας, Ἀλβανική, Ἰταλική καὶ Ρουμανική ἀκόμη! Ἐνῷ ἡμεῖς ἀδιαφοροῦμεν.

Πρὸ εἰκοσιπέντε ἐτῶν μόλις ἡ Ἡπείρος κατεκυρώθη τῇ Ἑλλάδι διὰ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς Βερολίνου συνδικαλέσεως. Τὴν ἐπορίζμεν ἔκτοτε, οἷ τε Ἕλληνες ἐν γένει καὶ ὡς εἰδικώτερον οἱ Ἡπειῶται; Οὐδέν. Πρὸ ἑπταετίας ἔλεγον εἰς ἑκαρτον Ἡπειρώτην:

— Διχί σεῖς οἱ Ἡπειῶται δὲν ἐργάζεσθε διὰ τὴν Ἡπειρον; ... Μοὶ ἀπήντησεν;

— Ἀ! ἡ Ἡπείρος εἶνε εἶνε ἐλληνική. Δὲν ἔχομεν κανένα φόβον ... Καὶ ὅμως ἔκτοτε ἀλλοπαῖοι ἐπιστολὰι καταφθάνουσι πρὸς με ἀγγέλλουσαι μοι τὸν μέγαν κίνδυνον, ὃν διατρέχει ἡ Ἡπείρος ἐκ τῶν προπαγανδῶν καὶ ἰδίᾳ τῆς Ἰταλικῆς, ἥτις ἐπ' ἐσχάτων ἀνέπτρυξε δραστηριότητα μεζίζονα πρὸς ἰδρυτὴν σχολείων πρακτικῶν ἐν αὐτῇ τῇ πρώτῃ πόλει τῆς Ἡπείρου, τοῖς Ἰωαννίνοις. Πρὸς τοὺς μαθητὰς τῶν σχολείων τούτων παρέχεται ὅχι μόνον ἡ ἐκπαίδευσις δωρεάν, ἀλλὰ καὶ χρηματικὰ βοηθήματα διὰ τοὺς ἀπόρους.

Ἡ πολιτικὴ μας δυστυχῶς εἶνε μοιροκρατική, εἶνε τοῦ καμμετιῶ, ὅπως λέγουσιν οἱ Τούρκοι καὶ δὲν ἐννοεῖ νὰ προβῇ εἰς γενναῖόν τι μέτρον καὶ τολμηρόν. Ἐνθυμοῦμαι ὅτι μετὰ τὴν ἐπιστρατείαν τοῦ 1886 μετέβην εἰς Ρώμην ἐνθα πολλάκις συνηντήθην μετὰ τοῦ μεγάλου πολιτικοῦ τῆς Ἰταλίας Κρίστη, εἰς δὲ τὰ παρόντά μου περὶ τῆς συμμετοχῆς τῆς Ἰταλίας εἰς τὸν τότε ἀποκλεισμόν τῆς Ἑλλάδος μοὶ ἀπήντησεν ὅτι ἡ διπλωματία δὲν δημιουργεῖ ζητήματα, ἀλλὰ λύει τοιαῦτα καὶ ἡ μόνη προῖξις, εἰς ἣν ὤρσειον οἱ Ἕλληνες νὰ προβῶσιν ἦτο ἡ κατάληψις τῆς Ἡπείρου, ἀφοῦ αὕτη εἶχεν ἐπιδιχαθῇ πλέον ἐπισήμως ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος.

Εἶνε τοιαύτη ἡ ἀκηδία μας περὶ τῆς Ἡπείρου, ὥστε ἀφήσκαμεν ἀνεὺ διαμαρτυρίας νὰ γράψωσιν ὅλοι οἱ Χάρται τῆς Εὐρώπης σήμερον τὴν Ἡπειρον ὡς Ἀλβανίαν! τὰ δὲ εὐρωπαϊκὰ φύλλα ν' ἀποκαλῶσιν τὴν Ἡπειρον Νότιον ἢ Κάτω Ἀλβανίαν.

Ἡ ἱστορία τῆς Ἡπείρου τυγχάνει ἐλληνική ἀπὸ τῶν παλαιωτάτων χρόνων. Οἱ Πελασγοί, πρῶτοι αὐτῆς κάτοικοι, εἶχον ἐξ Ἰσοῦ ἐλληνικὴν τὴν συνείδησιν, ὅπως καὶ οἱ Πελοποννήσιοι. Ὁ Νεὸς τῆς Δωδώνης, τῆς ἡπειρωτικῆς ἱερᾶς ταύτης πόλεως, ἦτο τὸ πανελλήνιον προσκύνημα. Ὁ Ζεὺς ὁ ἐλληνικὸς ἐγένετο «Δωδωνάϊος, Πελασγικός».

Ἡ Ἡπείρος ἐπὶ Πύρρου ἀντεπροσώπευσεν,

ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα, ἐὰν δὲ ὁ Πύρρος ὁ καὶ βασιλεὺς τῶν Ἡπειρωτῶν ἐπικληθεὶς κατάρθωνε νὰ νικήσῃ τοὺς Ρωμαίους, τὸ μέλλον τοῦ Ἑλληνισμοῦ θὰ ἐξετείνετο καὶ πρὸς Δυσμᾶς. Κατ' ἐξοχὴν διὰ τοῦ Πύρρου ἡ Ἡπείρος παρίσταται ἐν ὅλῃ τῇ μεγάλῃ προεργίᾳ, ἐκπροσωποῦσα τὴν ἐλληνικὴν ιδέαν. Ἰσοκύψαζ ἡ Ἡπείρος εἰς τὴν κοσμοκρατείαν Ρώμην ἀποτελέσασα δὲ μετὰ τῆς Ἀκαρνάνιας ἰδιον θέμα τοῦ Βυζαντινοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους ἐξηκολούθει ἔχουσα τὸν ἀκραϊκὴν ἐλληνικὸν χαρακτήρα, ὅτε δὲ κατελύθη ἡ Ἑλληνικὴ Αὐτοκρατορία ὑπὸ τῶν Λατίνων, ἡ Ἡπείρος ἀπετέλεσε ἴδιον δεσποτάτον, ὁ ταύτης δὲ δεσπότης ἐκαλεῖτο δεσπότης τῆς Ἑλλάδος. Ἀφοῦ δὲ μετὰ κρατερὰν ἀντίστασιν ὑπέκυψεν εἰς τὴν ἱστορικὴν μοῖραν καὶ ἐδέχθη τὴν νέαν κατάρτησιν, τὴν τουρκικὴν, ἐμελλε ἀπὸ τοῦ 12' ἰδίᾳ αἰῶνος νὰ πρωτοστατήσῃ ἡ Ἡπείρος ἐν τῇ ἐθνικῇ καὶ πνευματικῇ ἀναδιώσει τοῦ ἡμετέρου ἔθνους.

Τὸ Σουλὶ ὡς αὐτόνομος ἑλλην. δημοκρατία, ἡ Πάργα, ἡ Χειμάρρα δι' ἡρωικῶν ὁλοκαυτωμάτων καὶ ἀγῶνων ἀπαρμήλων ἐξαγριζοῦσι τὴν ψυχὴν τοῦ Ἑλλήνος καὶ φρονιματίζουσι τὸ δούλον ἔθνος.

Οἱ ἀγῶνες τῶν Ἡπειρωτῶν καὶ πρὸ τῆς Ἐπανστασεως καὶ κατ' αὐτὴν ἦσαν ἀπαρμήλων. Ἡ Ἡπείρος οὐ μόνον ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Ἀρεως προσέφερε πολυτιμωτάτας ὑπηρεσίας ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ τῆς Ἀθηνᾶς συνέτεινε τὰ μέγιστα εἰς τὸν φωτισμὸν τοῦ ἔθνους καὶ τὴν ἔξαρσιν καὶ ἐμπέδωσιν τῆς ιδέας τῆς ἐλευθερίας. Ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ τὰ ἡλεκτρίζοντα τὴν ἀνθρωπότητα ὀνόματα τοῦ Σουλίου καὶ τῆς Πάργας, τοῦ Ζαλόγγου τοῦ μεγαλοφύχου Σκουφίᾳ ἡ θυσία ἀπετέλεσαν ἐνδ' ἑστέρας σελίδας τῆς Ἑλλην. ἱστορίας.

Τῆς εὐάνδρου Ἡπείρου τέκνον ἦτο καὶ ὁ Κωλέττης ὅστις ἐξεπροσώπει τὴν μεγάλην τοῦ Ἑλληνισμοῦ ιδέαν, ἣν χλευάζουσι σήμερον. Καὶ μετὰ τοὺς ἡρωικοὺς τῆς ἐθνεγερσίας ἀγῶνας ἡ Ἡπείρος καταδικασθεῖσα νὰ φέρῃ καὶ πάλιν τῆς τυραννίας τὸν ζυγόν, δὲν ἔπαυσε πρωτοστατοῦσα εἰς πᾶσαν ἐθνικὴν ἐξέγερσιν, τῷ 1847, τῷ 1854 καὶ τῷ 1878.

Δυστυχῶς ὅμως αἱ πολιτικαὶ ραδιουργίαι ἐφυγάδευσαν τὴν ἐλληνικὴν θεὰν ἐλευθερίαν καὶ ἡ εὐάνδρος Ἡπείρος στενάζει ἔτι ὑπὸ τὸν ζυγόν.

Καὶ σήμερον ἄλλοι βάσκανοι ὀφθαλμοὶ βουλιμῶντες εἰς ἀδίκους κατακτήσεις, ἐπιζητοῦσι νὰ καταπνίξωσι τὴν συνείδησιν τῆς ἐλληνικῆς Ἡπείρου. Οἱ Ρουμᾶνοι ἐτόλμησαν νὰ ἰδρύσωσιν ἐπὶ τοῦ μαρτυρικοῦ αὐτῆς ἐδάφους γυμνάσιον, ἡ δὲ Ἰταλία νὰ περιζώσῃ τὴν χώραν διὰ προπαγάνδας, ἐπιδιωκούσης καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐλληνικοῦ ὀνόματος τὴν ἀπάλειψιν καὶ πλαστογραφίαν; αὐτὴν ὡς Ε. Ἀλβανίαν.

Τοιοῦτον ἀνήκουστον πραξικόπημα διαπράττεται, τοιοῦτος ἡθικὸς ἐξανδραποδισμὸς παρασκευάζεται καὶ οὐδεμίᾳ φωνῇ διαμαρτυρίας ἀκούεται ἐκ τῶν ἐν τῇ ἐλευθερᾷ Ἑλλάδι τέκνων τῆς, ἀνεχομένων τὴν τοιαύτην δουλοφονίαν τῆς ἰδιαίτερης πατρίδος των.

Ποῦ εἶνε σήμερον ἡ ἀπαράμιλλος ἐκείνη φιλοπατρία τῶν Ἡπειρωτῶν, οἵτινες κατὰ τὸ παρελθὸν τοσοῦτον ἐνδύως ἐξεπροσώπησαν τὴν Ἑλλ. ιδέαν; Ἀνασυνταχθῶμεν πρὸς ἀμυναν

γενναίαν, ἀνανήψωμεν ἐκ τοῦ ληθάργου, ἐν ὅσῳ εἶνε ἀκόμη κενὸς καὶ ὤμεν βέβαιοι ὅτι ἐν τῷ δικαιοτάτῳ ἡμῶν ἀγῶνι θὰ ἔχωμεν συμπαράτορα τὸν Ἰταλικὸν Λαόν, ὅστις ἀναμφιβόλως οὐδ' ἑμῶς συμμερίζεται τὰς ἀδίκους ἐνεργείας τῆς ἐπισήμου Ἰταλίας. Ὅχι. Ἡ εὐγενὴς πατρίς τοῦ Καβαλλότη καὶ τοῦ Γαριβάλδη τοῦ Μπόβο καὶ τοῦ Κυπριάνη, ἡ πατρίς τῶν μεγάλων φιλελλήνων ἀπὸ τοῦ Σινταρόζα μέχρι τοῦ ἐν Δομοκῷ πεσόντος γενναίου Φράττη θέλει δείξει καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἅπαντα τὰ εὐγενῆ πρὸς τὴν ἡμετέραν πατρίδα αἰσθημάτων τῆς Ἰταλικῆς φυλῆς καὶ δὲν θέλει πύσει ὑπὲρ τῆς δικτηρήσεως τῶν δεσμῶν τῶν δύο λαῶν ἐργαζομένων.

Τοὺς τελευταίους λόγους τοῦ ἐθνικοῦ ρήτορος τὸ πολυπληθὲς ἀκροατήριον κατεκάλυψε διὰ παταγῶδων χειροκροτημάτων.

ΕΚ ΜΕΤΣΟΒΟΥ

26 Φεβρουαρίου 1903

Μεταρρυθμίσεις ἀκούομεν καὶ τίποτε ἀκόμη δὲν βλέπομεν ἐκτὸς τῶν συνειθισμένων μούτρων τῶν ἀγάδων.

— Ὁ ζαπτιὲ γιούμσπασης Ἀβδὺ λὰ ἀγᾶς μετετέθη εἰς Μαργαρίτι καὶ ἀντ' αὐτοῦ μᾶς ἦλθεν ἄλλος ὀνόματι Ἰσλίου ἀγᾶς τσερκέζης, φαντακὸς ἀρπᾶς καὶ μὲ μίαν λέξιν σκυλὶ μοναχό. Ὁ Ἀβδουλλὰ ἀγᾶς ἔκαμε μίαν ζώην ἐδῶ ποῦ μένουσιν εὐχарιστημένους καὶ οἱ πέτρες ἀκόμη, ἦτο ἄνθρωπος μελίχλιος εἰς τοὺς τρόπους καὶ λιμαδῶρος πρώτης τάξεως. Ἔσον ἦτο γλυκὺς εἰς τὸν κόσμον ἄλλο τόσο τὸν ἔτρεμαν τὰ κκοποιὰ στοιχεῖα, ὅταν ἐβγαίνε κοσάδα ὁ Ἀβδουλλὰς ὅλα λάδι ἐγίνοντο ποῦ νὰ ξεμιτίσῃ κλέπτῃς ἐμπρός του! Δὲν εἶχεν ἀξιώσεις διὰ μεγάλα ρουσφέτια μὲ ἐνχ τοουλούμι τυρὶ ἔκανες τὴ δουλειά σου τέλος πάντων ἦτο ἄνθρωπος τῶν εὐκολιῶν

— Καϊμακάμης ἀκόμη δὲν μᾶς ἦλθε. Καθὴκοντα Καϊμακάμη ἐκπληροῖ ὁ Μπίμπασης ὁ πρῶν Καϊμακάμης ἀπεβίωσεν ἐν Κων. πόλει.

— Πρὸ δέκα πέντε ἡμερῶν ἐξαρησθήκαμε μίαν νύκτα. ὅλοι οἱ ἐνταῦθα νιζάμηδες μὲ δαδιά ἀναμμένα καὶ μὲ ἀλλαλαγμούς ἔτρεχαν πρὸς τὰ σύνορα καὶ δὲν ἤξεύραμεν πῶς νὰ τὴν ἐξηγήσωμεν. ἔπειτα ἐμαῖσιν ὅτι εἶχον διαταχθῇ παρὰ τοῦ βασιλῆ Ἰωαννίνων νὰ πιάσωσιν τὴν γραμμὴν διότι εἶχε διαδοθῇ ὅτι θὰ εἰσῆρχετο ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ βουλγαρικῆς συμμορίας.

— Ἀντὶ χριστιανῶν εἰσπρακτῶν ἀπὸ ὅλην τὴν Ἡπειρον διωρίσθησαν τούρκοι. ἐνταῦθα ὡς τοιοῦτον ἔχομεν ἐν ἀνεψιῶν τοῦ μακαρίτου Σπανοῦ Ἀσλάν-βέη; φαντασθῆτε τούρκος εἰσπρακτὴρ νὰ πηγαίῃ εἰς τὰ σπίτια νὰ ζητῇ τὰ βασιλικά δασύματα ποῦ, μάλιστα εἰς τὴν Ἡπειρον ὅπου αἱ περισσότεραι γυναῖκες εἶνε ξενιτευμέναι, δηλαδὴ ἔχουν τοὺς ἄνδρας των εἰς τὴν ξενιτειά. τί μᾶς ἐπιτάσσεται ἀκόμη ἀγνωστον!

— Ἀπὸ τόρα καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἀπαλλάσσονται τοῦ στρατιωτικοῦ φόρου οἱ μὴ συμπληρώσαντες τὸ δέκατον πέμπτον ἔτος τῆς ηλικίας των, ὅςκα ὅμως χρήματα εἰσπράττοντο ἕως τὴν ἐννοεῖ τὸ ταμεῖον καὶ μὲ τὴν ἀνωτέρω ἀπαλλαγὴν νὰ τὰ εἰσπράττῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον, ἐρριψν δὲ ὅλον τὸ ἔλλειμα αὐτὸ εἰς τοὺς ἀποσοῦν εὐπόρους καὶ μὴ τὰ ἐρωτᾶς τί γίνεται.

Ἀπὸ τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ προνομίου τῆς ἡ

μετέρας Τραπεζίης ἐν αἷς ἐπαρχίαις ἡ τέως Τράπεζα προνομιοῦχος Ἡπειροθεσσαλικῆς ἐκέκτητο τὸ προνόμιον αὐτῆς, παρήλθε περίπου τριετία. Ἐν ταῖς εἰρημέναις ἐπαρχίαις διὰ τεσσάρων ὑποκαταστημάτων Βόλου, Λαρίσης, Τρικάλων καὶ Ἀρτης ἡ προνομιοῦχος Τράπεζα Ἡπειροθεσσαλικῆς εἶχε διατεθειμένον καὶ ἀνελάβομεν διὰ τῆς συγχωνεύσεως παρ' αὐτῆς εἰς προεξοφλήσεις, γεωργικὰς χορηγήσεις, ἐνυπόθηκα δάνεια καὶ δάνεια πρὸς δήμευς καὶ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα ποσὸν δρ. 8,800,000. Ἐκ τούτων ὑπελογίσθησαν ὡς ἐπισφαλῆ κατὰ τὴν συγχώνευσιν δρ. 2,000,000 ἀνθ' ὧν, ὡς ἐν τοῖς ἰσολογισμοῖς βλέπετε, ἡγάγομεν δρ. 2,000,000 εἰς εἰδικὸν ἀποθεματικὸν προνοίαν.

Ἐκτοτε ἐν μέρει κατὰ τὴν συγχώνευσιν συνειληφίσμεν ζημίας ἐκκαθαρισμένας ἐν τῷ ἐνεργητικῷ διὰ μειώσεως τούτου, ἐν μέρει δὲ ἐν τῷ τριετῇ ἐκτοτε χρόνῳ ἀπεσβέσαμεν βεβαιωθείσας ζημίας, χωρὶς νὰ θίξωμεν τὸ ἐν λόγῳ ἀποθεματικόν. Κατὰ συνέπειαν ἐν ὧν ἀπεσβέσθησαν δρ. 880,000.

Οὕτω τὸ παραληφθὲν παρὰ τῆς Τραπεζίης Ἡπειροθεσσαλικῆς ποσὸν ἐμειώθη κατωτέρω τῶν δρ. 8,000,000.

Κατὰ δὲ τὸν ἰσολογισμόν τῆς δευτέρας ἐξαμηνίας τοῦ ὑπολόγου ἔτους, ὡς βεβαιώσθη ἐκ τῆς παρὰ πόδας ἀναλύσεως τῶν κατ' ἑκάστα, ἔχομεν διατεθειμέναν ἐν Θεσσαλίᾳ, τῇ προσθήκῃ πέμπτου ὑποκαταστήματος ἐν Καρδίτῃ, τρία ἔτη ἀφ' ἧς ἐκεῖ ἐκτεθάρμεθα τὸ προνόμιον κυκλοφορίας (διαρκούσης τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας ποσοῦ δραχ. 5,000,000) ἐν ὧν εἰς προεξοφλήσεις, γεωργικὰς χορηγήσεις, δάνεια καὶ ἀνοικτοὺς λισμούς ἐπ' ἐνεχυρῶ τίτλων καὶ ἐμπορευμάτων καὶ ἐπὶ ὑποθήκῃ, εἰς δάνεια ἀπλὰ καὶ χρεωλυτικὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ καὶ εἰς δάνεια πρὸς λιμένας καὶ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα δραχ. 16,349,041.—

Ἡ μερὶς τῶν ἐντόκων παρ' ἡμῖν πολυετῶν καταθέσεων κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ ὑπολόγου ἔτους παρίσταται ἀνερχομένη εἰς κεφάλαιον ἐκ δρ. 55,161,730.87 ἐνθ' κατὰ τὸ τέλος τοῦ προηγούμενου ἔτους ἀνῆρχετο εἰς δρ. 48,660,730.32 ἥτοι παρίσταται ἡὑξημένη κατὰ περίπου δρ. 6,500,000.—

Ἐνδιαφέρον ὡς χαρακτηριστικὸν τῆς ἰδιαιότητος θέσεως, ἣν ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα κατέχει οὐ μόνον ἐν Ἑλλάδι, ἀλλ' ἐν ὅλοκλήρῃ τῇ Ἑλληνικῇ Ἀνατολῇ, εἶνε ὅτι ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταθέσεων δρ. 55,000,000 δραχ. 31,000,000 περίπου ἀνήκουσιν εἰς ἰδρύματα δημοσίας ὠφελείας, καὶ τὰ πλεῖστα εὐαγγῆ, ὧν καὶ πολλάκις ἀνατίθεται ἡμῖν ἡ ἐπίβλεψις τῆς διαθέσεως.

Κατὰ τὸ ὑπόλογον ἔτος ἡρῶνουμεν τὸν κύκλον τῶν καταθέσεων τούτων δι' ὧν τροφοδοτεῖται ὁ ἡμέτερος κλάδος τῆς κτηματικῆς πίστεως, κανονίσαντες καὶ παραδοχὴν ἐντόκων καταθέσεων εἰς χρυσὸν καὶ εἰς χρυσὸν ὑπηρετούμενων.

Τὸ ἡμέτερον Ταμεῖον τῶν Τίτλων παρίσταται κατὰ τὸ ὑπόλογον ἔτος περιλαμβανόν ἐκτὸς μεγάλου μέρους τῆς περιουσίας εἰς χρηματὸ γραφὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζίης ἀξίας δρ. 45,157,116.— ἄλλοτρίαις ἀξίας ἐκ φράγκων καὶ δραχμῶν δρ. 167,427,656.—

Ὁμοῦ δρ. 212,584,772.—

Καὶ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἄλλοτρίων ἀξιῶν πάλιν κεφάλαιον δρ. 23 ἐκατομμυρίων περίπου ἀνήκει εἰς εὐγενεῖς οἰκοὺς καὶ ἰδρύματα δημοσίας ὠφελείας.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἀναφερόμεθα εἰς τοὺς συνημμένους ἰσολογισμοὺς καὶ τὰς ἐπ' αὐτῶν παρὰ πόδας λεπτομερεῖς ἀναλύσεις.

Πρὶν ἢ δώσωμεν πέρας εἰς τὴν ἡμετέραν εἰσήγησιν, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν, ὅτι κατὰ τὴν εἰκοστὴν τρίτην Μαρτίου τοῦ ληξάντος ἔτους, ἡμέραν τῆς δευτέρας συνεδριάσεως τῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς Τραπεζίης, καὶ μετὰ τὴν κήρυξιν τῆς λή-

ξεως τῆς συνελεύσεως, ἐτελέσθη ἐν τῇ στοᾷ τοῦ καταστήματος ἡ προαγγελθεῖσα ὑμῖν ἱεροτελεστία ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἐξηκονταετίας ἀπὸ τῆς συστάσεως καὶ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζίης τῆς Ἑλλάδος.

Μετ' ἐγκαρδίου χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης ὀφείλομεν νὰ μνησθῶμεν τῆς ἐξόχου τιμῆς τῆς ἐπιδαφειλευθείσης τῇ τε Τραπεζῇ καὶ τοῖς Μετόχοις, ὡς καὶ τῇ Διοικήσει καὶ τῷ προσωπικῷ Αὐτῆς διὰ τῆς κατὰ τὴν ἱεροτελεστείαν ταύτην παρουσίας τῶν Α.Α. Μ.Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλίσσης μετὰ τῶν Α.Α. Β.Β. Υ.Υ. τοῦ Διαδόχου μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Σοφίας καὶ τῶν πριγκηπῶν Νικολάου καὶ Ἀνδρέου.

Τὰ Ὑψηλὰ πρόσωπα μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος μετὰ τὴν ἱεροτελεστείαν εὐηρεστήθησαν νὰ ἐπισκεφθῶσιν ἐν λεπτομερεῖα τὸ κατὰστημα.

Ἡ πολύτιμος αὕτη ἐνδειξὶς Ὑψηλῆς εὐνοίας θέλει μένει ἀλησμόνητος εἰς πάντας τοὺς περὶ τὴν ἡμετέραν Τράπεζαν.

Ἐπίσης ἐτίμησαν ἡμᾶς διὰ τῆς παρουσίας αὐτῶν οἱ κ.κ. ὑπουργοὶ τῶν Ἑσωτερικῶν, τῶν Οἰκονομικῶν, τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν, ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Βουλῆς, πλείστοι ἐκ τῶν κ. κ. πρέσβων καὶ ἐπιτετραμμένων παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Πολιτείᾳ καὶ ἄλλα μέλη τῷ διπλωματικῷ σώματι, ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἑλέγχου μετὰ τινῶν ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς, πλείστοι τῶν κ.κ. βουλευτῶν, ὁ κ. Νομάρχης Ἀττικῆς καὶ ὁ κ. δήμαρχος Ἀθηναίων μετὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ὁ κ. δήμαρχος Πειραιῶς μετὰ ἐπιτροπῆς τοῦ δημοτ. συμβουλίου, ἀντιπρόσωποι τοῦ κ. δημάρχου καὶ τοῦ δημοτ. συμβουλίου Πατρῶν καὶ ἄλλων δήμων τοῦ Κράτους, αἱ στρατιωτικαί, διοικητικαί καὶ δικαστικαί ἀρχαὶ τῆς πρωτεύουσας μετὰ πλείστων ἄλλων τῶν ἐν τέλει, ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν, ἡ διοικοῦσα τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν Ἐπιτροπὴ, οἱ ἐκπροσωποῦντες τὰς διοικήσεις τῶν ἐν Ἑλλάδι σιδηροδρόμων καὶ τῆς διχειρίσεως τῶν ὑπεγγύων δημοσίων προσόδων, ὁ κ. Γενικὸς Διευθυντὴς καὶ τὸ ἐν Ἀθήναις συμβούλιον τῆς Ἰονικῆς Τραπεζίης, οἱ ἐκπροσωποῦντες τὰ ἐν Ἀθήναις ἀγαθοεργὰ κατὰστημα, οἱ προϊστάμενοι τῶν ἐν Ἀθήναις Τραπεζῶν καὶ τραπεζιτικῶν καταστημάτων, πλείστοι τῶν κ. κ. βιομηχάνων καὶ ἐμπόρων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἀντιπρόσωποι τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Πειραιεὶ συντεχνιῶν καὶ πλείστα μέλη διακεκριμένα τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας.

Ὁ χοροστατῶν ἱεράρχης δι' εὐσεβῶν λέξεων ἐπεκαλεσθὲν τὴν προστασίαν τοῦ Ὑψίστου ὑπὲρ τῆς Δυναστείας καὶ τῆς Πατρίδος, καὶ τέλος ὑπὲρ τοῦ ἡμετέρου ιδρύματος.

Ὁ κ. ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς εὐηρεστήθη νὰ ἐκδηλώσῃ δι' ἐκφράσεων λίαν τιμητικῶν τὴν εὐερέσκεϊαν τοῦ Κράτους ἐπὶ τῇ σιμνῇ καὶ σφύρῃ ἐν παντὶ χρόνῳ διοικήσει τῆς Τραπεζίης, δι' ἧς αὕτη ἐκτεθάρμεθα ἀνέκαθεν οἰκονομικὴν πίστιν καὶ ἠθικὴν ἐμπιστοσύνην πλήρη παρὰ τε τῷ Κράτει καὶ τῷ τόπῳ, ὡς καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ οὐδέποτε ἐπιζητησάσης συμφέροντα μὴ ἀντιστοιχοῦντα εἰς τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλληνικῆς πολιτείας καὶ κοινωνίας, πρὸς ἧς ἀείποτε προθυμῶς ἐξεπλήρωσε τὸ καθήκον τῆς Μεθ' ὃ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων ἐξέθεσε, διὰ λέξεων ἐξακτῶν ἐν βραχείᾳ ἱστορικῇ ἀναδρομῇ, τὴν χρησιμότητά καὶ τὰς ὑπηρεσίας τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζίης πρὸς τὸν Τόπον καὶ τὸ Κράτος, ἐκδηλώσας αἰδίδιον τοῦ τόπου εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν ιδρυτὴν αὐτῆς φιλελληνικῇ Εὐαγγείῳ καὶ μνησθεὶς εὐφύμῳ τῶν προεκτόχων ἐν τῇ διοικήσει αὐτῆς.

Ὁ ἡμέτερος Διοικητὴς ἐξ ἀνόματος τοῦ συμβουλίου, τοῦ προσωπικοῦ καὶ ἐαυτοῦ ἐξεδήλωσε τὴν βαθεῖαν πάντων εὐγνωμοσύνην ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ τῶν Α.Α. Μεγαλειότητων καὶ τῆς Βασ. Οἰκογενείας.

Ἡὐχαρίστησεν εὐτελέτως τὸν προκαλέσαντα κ. ὑπουργὸν τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ ἐν τῷ προσωπικῷ αὐτοῦ καὶ τὴν Κυβέρνησιν καὶ τοὺς τι-

μήσαντας διὰ τῆς παρουσίας αὐτῶν τὴν τελετήν. Ἀνεκοίνωσε δὲ ὅτι ψηφίσματα συγχαρητήρια διεβιβάσθησαν τῇ Διοικήσει ἐπὶ τῇ ἐξηκονταετηρίδι τῆς Τραπεζίης ἐκ 241 δήμων τοῦ Κράτους, ἐν αἷς καὶ 20 δήμων ἐκτὸς τῆς περιοχῆς τοῦ ἡμετέρου προνομίου, ἥτοι ἐκ τῆς Ἑπτανήσου, ἐξ ὧν τῶν ἐμπορικῶν συλλόγων τῆς Χώρας καὶ ὑπερδισχιλίων τηλεγραφημάτων καὶ ἐπιστολῶν ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς βιομηχανίας, ἐμπόρων καὶ κτηματιῶν.

Ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἔσχεν ἡ Τράπεζα τὴν ὑψηλὴν τιμὴν νὰ τῇ διαβιβάσῃ συγχαρητήρια ἐκ μέρους τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Ἀντιβασιλέως τῆς Βουλγαρίας, τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Μεγάλου Δουκὸς τοῦ Ὀλδεμβούργου καὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς Γερμανικῆς Αυτοκρατορίας. Ἐπίσης ἐτίμηθη αὕτη διὰ συγχαρητηρίων ἀπαστῶν τῶν ἐν Εὐρώπῃ προνομιοῦχων ἐκδοτικῶν Τραπεζῶν ἐξ ὧν ἡ Τράπεζα τῆς Γαλλίας εὐηρεστήθη ἐπὶ τῇ εὐκαρίᾳ ταύτῃ νὰ πέμψῃ ἡμῖν τὸ ἐπὶ τῇ ἐκχονταετηρίδι αὐτῆς ἐκδοθὲν μετάλλιον, μετ' εἰδικῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐκχαράχμενης ἀφιερώσεως. Ἡ πίστις ἐτύχομεν συγχαρητηρίων παρὰ τῶν ἐπιζώντων ἀπογόνων τοῦ ἀσπίμου ιδρυτοῦ τῆς Τραπεζίης Εὐνάρδου, παρὰ πλείστων μετόχων, παρὰ τῶν κ. Ρότσχλδ καὶ υἱῶν Λονδίνου καὶ παρὰ πάντων ἐν γένει τῶν ἐν σχέσει πρὸς τὴν Τράπεζαν εὐρισκομένων Τραπεζῶν καὶ Τραπεζιτῶν καὶ παρὰ πολλῶν προϊσταμένων εὐαγῶν οἰκῶν καὶ πλείστων ἄλλων διακεκριμένων προσώπων, ἰδίως δὲ ἐκ πάσης γωνίας τῆς γῆς ἐνθα ὑπάρχουσιν ὁμοεθνεῖς ἡμῶν.

Ἡ πάνδημος αὕτη ἐκδήλωσις συμπαιθεῖας καὶ ὑπολήψεως ὀφείλεται εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ τὴν πορείαν, ἧς παρεδωκάν ἡμῖν οἱ ἀσπίμοι ἡμῶν ἐν τῇ διοικήσει τῆς Ἐθν. Τραπεζίης προκατόχοι ὁ Γεώργ. Σταύρου, ὁ Μάρκ. Ρενιέρης καὶ ὁ Παῦλος Καλλιγᾶς σὺν τοῖς ὑπεροχῇς συνεργάταις αὐτῶν, τῷ Εὐθυμῷ Κεφκίᾳ καὶ τῷ Γεωργίῳ Α. Βασιλείῳ.

Τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν τούτων δὲν θέλουσι λησμονηθῇ οὐ μόνον παρ' ἡμῶν τῶν σήμερον ἐν τῇ Διοικήσει καὶ παρὰ τῶν λειτουργῶν τῆς Τραπεζίης, ἀλλὰ καὶ παρὰ πάσης τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας.

Τῇ ἀρωγῇ τοῦ Ὑψίστου πεπεισμεθα ὅτι ἡ συμπαιθεῖα καὶ ἡ ὑπόληψις, ἧς σήμερον ἀπολαμβάνει ἡ Τράπεζα, δὲν θέλει μειωθῇ ἐφ' ὅσον ποιοῦμεν σφύροντα κρίσιν τῶν δικαιωμάτων καὶ εὐλαβῶς τηροῦμεν τὰς ὑποχρεώσεις, ὧν τὸ Κράτος ἐνεπιστεύθη ἡμῖν τὴν ἐνάσκησιν καὶ διχειρίσιν, πρὸς ἀντίληψιν καὶ ἐξυπηρέτησιν τῶν δημοσίων καὶ κοινωνικῶν οἰκονομικῶν συμφερόντων καὶ ἀναγκῶν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ παρὰ τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ καθηγητὴς τῆς ἱστορίας κ. Σπυρίδων Λάμπρος ἀπέργεται αὐρίον μεθ' ἀπίσης τῆς οἰκογενείας του, εἰς Ἰταλίαν, ὅπως ἐρευνήσῃ τὰς ἐκεῖ βιβλιοθήκας καὶ τὰ ἀρχεῖα καὶ ἀνεύρῃ νέας ἱστορικὰς πηγὰς καὶ ἄλλα ἔργα ἑλληνικά. Ἡ ἐκεῖ διαμονὴ θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ ἑξήμηνας, τοῦθ' ὅπερ λυπεῖ πάντας τοὺς θαυμαστάς τοῦ σοφοῦ καθηγητοῦ, αἵτινες ἐπὶ τόσον μακρὸν χρόνον δὲν θὰ ἐνωσισθῶσι τῇ φωνῇ αὐτοῦ καὶ τοῖς λοιποῖς φίλοις τῆς εὐγενεῖς καὶ πατριάρχικῆς αὐτοῦ οἰκογενείας.

Τὸν ἐκ Κωνσταντίνης κ. Ἀρίστηππον Ἀδαμαντίδη ἀριστοῦλον τῆς ἱατρικῆς καὶ ἐσωτερικῶν ἰατρῶν τοῦ Ζαωσινοῦ νοσοκομείου συγγαίῳ ἐγκαρδίως διὰ τὰς πρακτικὰς αὐτοῦ ἐφευρέσεις Μ.Γ.Π.

Ἀφίκοντο ἐκ Βηθλὴμ καὶ ἀνεχώρησαν διὰ Κωνσταντίνης οἱ κ. κ. Γ. Μέντζος, Χρ. Ἀργύρης μετὰ τῆς συζύγου του. Ἐκ Κωνσταντίνης ὁ κ. Θεοφάνης Ν. Κόντης.

Παρὰ τῷ ἡμετέρῳ γραφεῖο εὐρίσκονται πολλὰ συλλογὰ τῶν ἐξόχων περὶ τῆς δυνάμεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν Ἠπείρῳ ἀρθρῶν τοῦ ἡμετέρου συμπατριῶτου κ. Χ. Κρητιτοβάσιλη, ἅτινα κατεχωρήθησαν ἐν τῇ Κυανῇ Βίβλῳ τῆς Ἀγγλίας, καὶ παρέχονται δωρεάν τῷ αἰτούντι.

Οἶκος ΡΑΠΤΙΚΗΣ ΚΟΣΒΟΓΙΑΝΝΗ καὶ ΣΕΚΑΡΑ

Ἐκδόσεις εἰς ἅπαντα τὰ ἀνδρικά φορέματα καὶ γυναικείας ζακέας

143—Ὀδὸς Ἀιόλου—143

ΑΘΗΝΑΙ